

யாழ்ப்பாணம் - அராஸி தெற்கைப் பிறப்பிடமாகவும்,
சாவகச்சேரியை வாழ்விடமாகவும்
தற்போது ஸண்டனில் வசித்தவருமான

அமரர் சுப்பிரமணியம் பொன்னம்பலம்

அவர்களின் மறைவு குறித்த

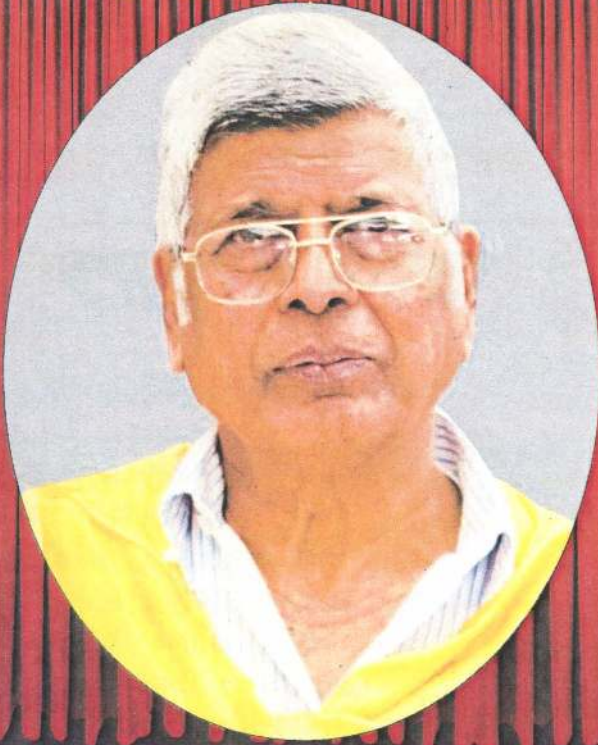
பொன் மலர்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aayanaham.org

30.05.2015

உ
சிவமயம்

அன்பும் அறனும் கொண்டு வாழ்ந்த பண்பாளன்
அமரத்துவம் அடைந்த

மண்ணில் மைத்துனன்

04-08-1939

விண்ணில் ஒளிமயம்

30-04-2015

அமரர் உயர்திரு
சுப்பிரமணியம் பொன்னம்பலம்

கீத நினைவம்

ஆண்டு நல் மன்மதத்தில் சாற்றும் ஓர் சித்திரையில்
புண்டிதி பூர்வபக்கத் துவாதசியே ஒங்குபுகழ்
பொன்னம்பலம் நற்றவத்தால் நம்பளடி சேர்ந்து
நல்வாழ்வு பெற்ற திருநாள்

உ
சிவமயம்

சமர்ப்பணம்

எம் குடும்பத்தின் குல விளக்கே
காத்திடும் காவலனே
பாசத்தின் உருவமே
பண்பின் பிறப்பிடமே
உபசரிப்பின் உறைவிடமே
அன்பு தந்து அரவணைத்து - எமை
நெறிப்படுத்தி வழிப்படுத்தி
எம் வாழ்விற்காய் உழைத்து
உருகிய மெழுகுவர்த்தியே
உங்கள் நீங்கா நினைவுகளை - நெஞ்சில்
சுமந்த வண்ணம் எங்கள் குடும்பத் தலைவரின்
குலவிளக்கின் அன்புத் தந்தையின்
அருமைச் சகோதரனின் பொற்பாதங்களில்
இம்மலரினைச் சமர்ப்பணம் செய்து
அவரின் ஆத்ம சாந்தியடைய
இறைவனை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

இங்ஙனம்
பாச உறவுகள்

உ
சிவமயம்

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனைமுகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

இடரினும் தளரினுந் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோ எமை யாளுமாறு
ஈவதொன்று நெமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது தின்னருள்
ஆவடு துறை அரனே!

திருவாசகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர் **விதிப்த்**
துன்விரையார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்
ததும்பி வெதும்பி யுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்த்து உன்னைப்போற்றி
சயசய போற்றி யென்னுங்
கைதான் நெகிழ விடேன் உடை
யாயென்னைக் கண்டு கொள்ளே!

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரை யிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மன மணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டு கண்டு ள்ளம்
குளிர என் கண் குளிர்ந் தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார்அமரர் குழாத்தில்
அணியுடைஆதிரைநாள்
நாராயண னொடுநான்
முகன் அங்கி இரவியும்இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ந்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தார் அந்நிலையில்.

திருப்புகழ்

பத்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
முத்தனா மாநேனைப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தமா தானசற் குணர்நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் திணிபாதா
வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

சீவபுத்தமடைந்து திரு சுப்பிரமணியம் **பொன்னம்பலம் அவர்களின் வாழ்க்கைக்** **குறிப்புகள்**

- பிறப்பு** : 04.06.1939
- பிறந்த இடம்** : அராலி தெற்கு, அராலி
- பெற்றோர்** : காலஞ்சென்ற திருமுருகேசுசுப்பிரமணியம்
காலஞ் சென்ற திருமதி சுப்பிரமணியம் தையல்நாயகம்
- மனைவி** : திருமதி இராசம்மா பொன்னம்பலம்
- வீவாகம்** : 1972
- வதிவீடம்** : சாவகச்சேரி வடக்கு, சாவகச்சேரி
- கல்வி கற்ற இடம்** : யா /வட்டு இந்துக் கல்லூரி
- தொழில்** : பிரதம எழுதுவினைஞர்
- தொழில் புரிந்த இடங்கள்** : மல்லாகம் ,சம்பூர்
யாழ்ப்பாணம், சாவகச்சேரி
- சகோதரர்கள்** : திருமதி க. சரஸ்வதி (யாழ்ப்பாணம்)
திரு சு. பரமசிவம் (யாழ்ப்பாணம்)
காலஞ்சென்ற சு. சிற்றம்பலம்
திரு சு. குமாரசாமி (யாழ்ப்பாணம்)
திருமதி தே. சிவபாக்கியம் (ஜேர்மனி)
திரு சு. மார்க்கண்டு (யாழ்ப்பாணம்)
- பிள்ளைகள்** : திருமதி ரசீதரன் சுதர்மி (லண்டன்)
திரு பொன்னம்பலம் சுஜீவன் (லண்டன்)

மருமகன் : திரு க. ரசீதரன்

மருமகள் : திருமதி நீத்தா சுஜீவன்

பேரப்பிள்ளைகள் : செல்வன் ரசீதரன் ராகுல்

செல்வன் ரசீதரன் சேயோன்

செல்வி லக்ஸ்மி ரசீதரன்

மைத்துனர்கள் மைத்துனிகள் :

காலஞ்சென்ற திரு கந்தையா (யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி நேசரத்தினம் பரமசிவம் (யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி சந்திரலீலா சிற்றம்பலம் (யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி மகாலட்சுமி குமாரசாமி (யாழ்ப்பாணம்)

திரு க. தேவசூரியகுமார் (ஜேர்மனி)

திருமதி சந்திரவதனா மார்க்கண்டு (யாழ்ப்பாணம்)

காலஞ்சென்ற திரு சுந்தரலிங்கம்

திரு சரவணமுத்து (கனடா)

திரு தியாகராஜா(யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி தவமணி (யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி தேவி (யாழ்ப்பாணம்)

வசீத்த இடங்கள் : அராலி, சம்பூர், சாவகச்சேரி,

லண்டன்

மறைவு : 30.04.2015

அன்புடன் அரவணைப்பும் தந்து எமைக்காத்த அப்பாவின் நினைவுகளில் சிலதுளிகள்.....

தந்தையாய் எமைக்காத்து
தரணியிலே வாழ்ந்திட
எத்தனை தேவைகள் எமக்குண்டோ
அத்தனையும் நிறைவு செய்தீர்
பாசமான தந்தையாய்
அன்பான தோழனாய்
அளவில்லாத பாசத்தை
எமக்கு அள்ளித்தந்து அறிவுரைகள் கூறி
அச்சமின்றி நாம் வாழ
நல்லவழி காட்டினீர்கள்
இன்று எம் கண்கள் கதறுகின்றன
இனிய தந்தையே நீர் எங்கு சென்றுவிட்டீர்கள்
உங்களைப் போல் ஓர் தந்தை எமக்கு
ஏழேழு ஜென்மத்திற்கும் வேணுமப்பா
மண்ணில் பிறந்ததார் யாவரும் ஓர்நாள்
மாய்வது உறுதியே அப்பா
என்ற துயருடன்
பாழையாம் தன்மை செத்தும்
பாலனாம் தன்மை செத்தும்
காளையாம் தன்மை செத்தும்
காழறும் இளமை செத்தும்
என்றோர் ஓர் நாள் - யாவரும்
இறப்பது திண்ணம் என்று எண்ணி
உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய - நாம்
உளமார பிரார்த்திக்கின்றோம்

மகன் சுஜீபன்

மகன் சுதர்ம்

சகோதரரின் நினைவுகளோடு

இது உடலை சுட்டெரித்து
நினைவை சுமக்கும் வாழ்க்கை
முகமூடிகளுடனும் முகமூடிகளற்றதுமான
மனிதர் நடுவே முகமூடியற்ற மனிதனாய்
எம் குடும்பத்தில் எல்லோர்க்கும் -பாசமிகு
அண்ணையாய் தம்பியாய் சிறந்த ஓர் சகோதரனாய்கலகலப்பாய்
சிரித்த முகத்துடனே
எவரையும் சரிசமனாய் நடாத்தி
தையிரியத்திலும் பார்வையிலும் தெளிவாய்
எதையும் துல்லியமாய் செய்பவராய்
எம் ரத்தத்தின் ரத்தமாய் எமக்காற்றியவை — அனந்தம்
என்றுமே பாசத்துடன் எமக்கொரு சகோதரன்
புன்னகை பூத்திருக்க கைநீட்டி எமை அரவணைப்பான்
என்று நாம் நினைத்திருக்க
காலம் செய்த கோலமோ விதி செய்த வேலையோ
பிணி எனும் பெயரினிலே
எம் விருட்சத்தின் ஓர் விழுதை புயல் கொண்டு சென்றதுவே
நாமோ விழி பனித்து வார்த்தை தொலைத்து
துடுப்பற்ற பட்டுகளாய் நினைவிழந்து நிற்கின்றோம்
காலச்சக்கரத்தில் ஒரு மலர் உதிர்ந்து போனாலும்
எம் நினைவோட்டத்தில் என்றும் பூந்தோட்டமாய்
நீர் வாழ்ந்திடுவீரென்ற — நம்பிக்கையுடன்
எம் கரம் உமக்காக இறைவனிடம்
சாந்தி வேண்டித் தொழுதிடுமே

மருமக்களின் நினைவுகளிலே

மருமக்களையும் மக்களாகவே எண்ணி
மனம் விட்டு மகிழ்ந்து பேசி
உங்கள் உடல் நலிந்தாலும் உறுதியாய் இருந்தீர்கள்
இவ்வுலகில் உங்களைப் போல் உற்றதுணை எவருளரோ
அருவி போல் பொழியும் உங்கள் அன்பிற்கு
ஓர் எல்லையுண்டோ?
உங்கள் பாசமுள்ள கதைகளோ - இன்றும்
ஓலிக்கிறது எம் காதில்
உங்கள் நினைவுகளோ ஓயாத அலையைப்போல்
எம் நெஞ்சம் வந்து மோதுகின்றது.
பாசமுள்ள மனிதரை இழப்பதின் வலியை
எமக்கு உணர்த்தி விட்டது உங்கள் - இழப்பு
புயற் காற்றினால் மோதப்பட்ட
படகு போல் தத்தளிக்கின்றோம்
சோகத்தில் இங்கு
உங்கள் நினைவுகள் கல்மேல் எழுத்துப்போல - எம்
இதயத்தில் எழுதப்பட்டு
அழியாது பதிந்திருக்கும்
உங்கள் நினைவுகள் - எம் நெஞ்சில் என்றும்
நிலைத்து நிற்கும்— உங்களின்
ஆத்மா சாந்தியடைய ஆண்டவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

க. ரசீதரன்

சு. நீத்தா

பேரம்பிள்ளைகள் புலம்பல்

எம் அன்பான அம்மப்பாவை
ஒரு கணம் சிந்திக்கின்றோம் -அச்
சிந்தனைத்துளிகள் எம்
கண்ணீர் துளிகளாகி கவிதைத்துளிகளாக மாறின
அம்மப்பா! அம்மப்பா! ஏன ஆசையுடன்
நாம் அழைக்கும் போது
ஓடோடி வந்து அன்பு காட்டி
ஆதரித்து அரவணைத்து பாசமழை
பொழிகின்ற எங்கள் அம்மப்பாவை
இன்று காணாது ஏங்கி
நிற்கின்றோம்
ஆசை ஆசையாய் அம்மப்பா என்று
நாம் அழைத்த அன்புக்குரியவரை
காணாது இன்று ஏங்கி நிற்கின்றோம்.
கலங்கரை விளக்காக எம் உயிரில்
கலந்த எம் அம்மப்பாவே
காலமெல்லாம் உங்கள் மடியில் தவழ்ந்தோமே
நீங்கள் உவகையுடன் அழைக்கையிலே
எம் உள்ளங்கள் குளிர்வடைந்து
ஓடி வந்து உங்களிடம் தஞ்சமடைந்தோமே
மலையொன்று சரிந்தது போல்
மனவறுதி இழந்து விட்டோம் - பிஞ்சுகள் எமை
ஆறாத்துயரத்தில் தவிக்கவிட்டு
ஆண்டவனிடம் சென்ற எம் அம்மப்பாவே
ஆதாரம் ஏதுவின்றி தவியாய்த் தவிக்கின்றோம்
ஆத்மா சாந்திக்காய் எங்கள் பிரார்த்தனைகள்
என்றும் சமர்ப்பணம் உங்களுக்காக!

நாகுல்,சேயோன், லக்ஷ்மி

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவாசகம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை இலும்பிறவிச் சூழும்தளை நீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் ஷாந்நு நெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந்தேன்.

சிவபுராணம்

(கலிவெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்ற ண்ணிப்பான் றாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவா உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன்அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவனடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்

சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறைந் தெல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தே னெம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாக வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்க மளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள்தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
 நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்ற
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை

அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கும் முடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கலப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேன் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனை
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச் சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங் கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான வுண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப

ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேஓ வென்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற்பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து
 திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

முருகன்துணை

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
 பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்(து) தோங்கும்
 நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலன ருள்கந்தர்
 சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர அமரம் புரிந்த
 குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
 சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
 பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
 கீதம்பாடக் கிண்கிணி யாட

மைய னடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
 கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
 வரவர வேலா யுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
 மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரி ரிரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ சுகன்றினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்

ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணைடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லிரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க

முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ னிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க

நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாடிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்ப்படு மண்ணரும்
 கனபுசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்ங்களும்
 என்பெயர் சொல்ல இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவை களுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டிய செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தர்களெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு

முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்ற பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடுவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினி லிறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்
 சூலையங் சூன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே முலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாக
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகாமொழி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா

தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்காம மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் சூழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நாவிருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் நாடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடனயான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் னிரசுகி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்தி பெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் னீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததை
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கத் துலக்கி

நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உவந்து நீறணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் ருளுவர்
 மாற்றவ ரெல்லாம் வந்து வணங்குவார்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாக
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினிலிருக்கம்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவஓம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச் செய்த
சகல கலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன் றிநின் பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
லோ சகமேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித் தான்பித்
தாகவுண்டாக்கும் வண்ணங்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்குவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்ப்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட றூற்கடலுந்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
னேநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன்செந்
நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழிதெளி தெய்தநல்
காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங்
கனலும் வெங்காலுமன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
காயுளங் கொண்டு தொண்டர்

தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணங்
காட்டும் வெள்ளோமதிமப் பேடே
சகல கலாவல்லியே.

சொல்விற் பனமு மவதான
முங்கல்வி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொருகால
முஞ்சிதை யாமை நல்குங்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
சகல கலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ்
ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத்தாளே
சகல கலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்
வாய்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பினுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
சகல கலாவல்லியே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

திருவெம்பாவை

சக்தியை வியந்தது

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வர்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதியாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள்என் னேஎன்னே
ஈதேயெந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

(1)

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

(2)

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும்எமக்கேலோர் எம்பாவாய். (3)

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொன் டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய். (4)

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேஎன்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய். (5)

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய். (6)

அன்னே இவையும் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லாமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வெறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய். (7)

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளையே பாடேலோர் எம்பாவாய். (8)

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவர் ஆவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோர் எம்பாவாய். (9)

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்தன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய். (10)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம்உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய். (11)

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நல் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகளும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய். (12)

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய். (13)

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கனலாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தம்ஆ மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். (14)

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவா சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால்வந் தனையாள்விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாரொருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். (15)

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்குரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். (16)

செங் கணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பால்தாய்க்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்! (17)

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம்அகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிகேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்! (18)

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்என்(று)
 அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்
 எங்கொங்கை நின்அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றும் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழில்என் ஞாயி(று) எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்! (19)

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்! (20)

உ

கேதாரீஸ்வரி விஜதமகிசை

கௌரி காப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாகப் புனைவதற்கு
 என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
 சொற்குற்ற மொரு பொரட்குற்றம் சேர்வு தரும்
 எக்குற்றமும் வாராமற் கா.

வேண்குதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாள் தாயாரே
 காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிகா தேவியரே
 காலமெல்லாம் நின் னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
 எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
 பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
 உண்ணும் உணவாக உயிருக் குயிராக
 என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
 காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
 காளிமகா தேவியாரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
 சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
 அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே

கொடியமகி ஷாசுரனைக் கூறு போட்டவளே
 அசுரக்குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்கொடியே
 சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
 பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிரந்தாய்
 சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
 ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
 விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
 அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத்திகைப்போர்க்கு நெறி முறையைக்காட்டுவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரக்தி தருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியாரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத் தேவியாரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்கு தானேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு விந்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதில் மாற்றி விட்டால்

ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 சாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 கும்கும்ப பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிஞ்சதென்ற
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப்பொழுதெழுந்து காப்பதனில் வீழ்த்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பரைக் கண்டால் ஏரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிரு
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருள்வாள் சீர்பெருகு கௌரியவாள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகத்தி லோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவார்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாய் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவா முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துவங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

யொன் மொழிகள்

- ❖ தண்டிப்பதை விட மன்னிப்பதில் தான் அதிக ஆனந்தம் இருக்கிறது - காந்திஜி
- ❖ கட்டுப்பாடற்ற பேச்சுத்தான் பல தொல்லைகளுக்கு காரணம் வாயை அடக்க கற்றுக் கொள்வதே வாழ்வில் வளம் பெற வழி - சுவாமி விவேகானந்தர்
- ❖ அப்பா ஆயிரம் நண்பர்களுக்குச் சமம் அம்மா ஆயிரம் அப்பாக்களுக்குச்சமன் - எம்ர்சன்
- ❖ அனுபவம் நமக்கு ஒரு பெரிய ஆசான் புதுமைக்கு பல விஷயங்களைக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறது. - காந்திஜி
- ❖ எவர் ஒருவர் தன் கடமையைச் சரிவரச் செய்கின்றாரோ அவருக்கு உரிமைகள் தானாகவே வந்தடையும் - காந்திஜி
- ❖ தவறு செய்வதில் பிழையில்லை ஆனால் தவறு செய்வதை அறிந் து கொண் ட பின் அதை நிறுத் திக் கொள்ளாமலிருப்பதுதான் தவறு - காந்திஜி
- ❖ அவமானப்படும் போது அமைதியாயிரு- பகவத்கீதை
- ❖ திட்டி வாழ்ந்தவரும் இல்லை வாழ்த்திக் கெட்டவரும் இல்லை - தாமஸ் புலவர்
- ❖ நற்பண்புகளுக்கு எல்லா இடங்களிலும் வரவேற்பு உண்டு - தோமஸ்அல்வா எடிசன்
- ❖ பேசும் முன் கேளுங்கள் எழுதும் முன் யோசியுங்கள் செலவழிக்கும் முன் சம்பாதியுங்கள் ஓய்வு பெறும் முன் சேமியுங்கள் - வில்லியம் ஆர்தர்
- ❖ காதில் விழுகிற அனைத்தையும் நம்புகிறவன் முட்டாள. - சாணக்கியன்
- ❖ நீ ஆசைப்படுவதை உனக்கு தராமல் இருக்கலாம் ஆனால் உனக்கு எது நல்லதோ அதை அவர் நிச்சயம் தருவார். - அன்னை புதுவை

சிந்திக்கச் சிலவரிகள்

- பிறர் செய்வதில் எது உனக்கு பிடிக்கவில்லையோ அதை நீ மற்றவர்களுக்கு செய்யாதே.
- நல்லதையோ, தீயதையோ எதை ஒருவன் செய்தாலும் அதன் விளைவுகள் அவனைத் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும்.
- பணம் இல்லாவிட்டால் உன்னை யாருக்கும் தெரியாது. பணம் இருந்தால் உன்னை உனக்கே தெரியாது.
- பணம் போகும் போது அதற்கு நூறு கால்கள் வரும் போது இரண்டு கால்கள்.
- நீ சந்தோசமாக இருக்கும் போது வாக்குறுதியைக் கொடுக்காதே நீ கவலையோடு இருக்கும் போது கடிதங்கள் எழுதாதே.
- தோல்வியைக்கண்டு அஞ்சுபவர்களிடமிருந்து வெற்றி தானாகவே ஒதுங்கிக் கொள்கின்றது.
- சோம்பலின் விளைவு வறுமை முயற்சியின் விளைவு மூலதனம்.
- நெற்றியைக் காயப்படுத்துவதை விட முதுகை வளைத்துச் செல்வது நல்லது.
- விழுவது வெட்கமல்ல விழுந்து கிடப்பதே வெட்கமானது.
- அறிவு இல்லாத கண்ணியம் பலவீனமானது, பயனற்றது. ஆனால் கண்ணியம் இல்லாத அறிவு ஆபத்தானது, அஞ்சத்தக்கது.

உன்னால் முடியுமானால்

- உன் சுற்றத்தார் நிதானம் தவறிவிட்டு அப்பழியை உன்மீது சுமந்திட்ட போதிலும் நிலைகுலையாது நிதானமாய் நடந்திட உன்னால் முடியுமானால்...
- எல்லோரும் உன்னைச் சந்தேகிக்கும் போது அவர்களது சந்தேகத்துக்கு இடமளித்து விட்டு உன்மீது விசுவாசம் வைக்க உன்னால் முடியுமானால் ...
- உன்னைப் பற்றிப் பொய்யுரைக்கப்படும் போது நீ பொய்யுரைக்காதிருக்க உன்னால் முடியுமானால்
- மற்றோர் உன்னை வெறுக்கும் போது உன் மனதில் வெறுப்புக்கு இடமளிக்காது இருக்க முடியுமானால்
- அதிகம் நல்லவன் போல் காட்டிக் கொள்ளாமலும் பேரறிஞன் போல் பேசாமலும் இருக்க உன்னால் முடியுமானால்...
- உன்னால் கனவு காணவும், ஆனால் அக் கனவுகளை உன் எஜமானாராக் கிடாமலும். இருக்க முடியுமானால்
- உன்னால் சிந்திக்கவும் ஆனால் அந்தச் சிந்தனைகளே இலட்சியம் எனக் கொள்ளாமலும் இருக்க முடியுமானால்
- சாதாரண சனங்களோடு உறவாடிப் பழகினாலும் உன் நற்குணங்களை இழந்திடாதிருக்க முடியுமானால்
- பகைவர்களோ, பாசமிகு நண்பர்களோ உன்னை நோவிப்பதற்கு இடமளிக்காதிருக்க முடியுமானால் ...
- எல்லோரையும் மதித்துப் போற்றும் அதே வேளையில் எவரையும் தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொள்ளாதிருக்க உன்னால் முடியுமானால்
- பெறுமதிமிக்க ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் பயன்மிக்க அறுபது விநாடிகளால் நிரப்பிட உன்னால் முடியுமானால்
- இந்தபூமியும் அதிலுள்ள அத்தனையும் நிச்சயமாய் உனக்குரியவை தான் மகனே! அன்றி நீ ஓர் உண்மை மனிதனாவாய் மகனே!!

தேயம் கனிந்த நன்நுகள்

லண்டனில் கடந்த 30.04.2015 அன்று அணைந்த எமது குடும்பத்தின் ஒளி விளக்கான எம் அன்புக்குரிய தந்தை திரு சுப்பிரமணியம் பொன்னம்பலம் அவர்களின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு நேரில் வந்து அன்னாருக்கு இறுதி அஞ்சலி செலுத்தியவர்களுக்கும் தொலைபேசி மூலம் ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும் அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பியவர்களுக்கும் எமது அன்பார்ந்த நன்றிகள்

அன்னாரின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு யாழ்ப்பாணம் கொழும்பு ஆகிய இடங்களிலிருந்தும் மற்றும் பல நாடுகளிலிருந்தும் ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும் உதவி புரிந்தவர்களுக்கும் மற்றும் எமக்கு உதவிய உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்

நன்றி

சொல்ல நினைத்தும் நன்றி

சொல்லாது மறந்திடின்

உயர்வோடு பொறுத்திடுவீர்

இங்ஙனம்

குடும்பத்தினர்

OUR SINCERE THANKS

We express our sincere thanks and deepest gratitude to all our friends, relatives and all those in srilanka ,londan, and other countries, who paid their last respect, sent massages of condolence, Funeral tributes and helped in numerous ways at the time of our grief.

**MEMBERS OF PONNAMBALAM
FAMILY.**

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்,
எதற்காக நீ அழுகின்றாய்?
எதை நீ கொண்டுவந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்?
அது வீணாகுவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது.
மற்றொருநாள் அது
வேறொருவருடையதாகின்றது.
இந்த மாற்றம் உலக நியதியாகும்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

